

[Aksel Larsen.]

klæringer, vi har faaet, og det imponerer os slet ikke, at den højtærede Statsminister for nylig under Lovprisning fra den borgerlige Presse har været fremme med en ny. Jeg kan simpelthen ikke huske et Tilfælde, hvor den højtærede Statsminister offentlig har beskæftiget sig med Kommunisterne, uden at han har erklæret os Krig, men jeg vil blot gøre opmærksom paa, at den højtærede Statsminister i sin sidste antikommunistiske Tale udtrykkeligt erklærede, at det var en god dansk Gerning at isolere og bekæmpe Kommunisterne (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: De kommunistiske Ledere, bl. a. det ærede Medlem!). Jeg synes, den højtærede Statsminister skulde være lidt forsigtig. Den Slags Tale har vi nemlig hørt før. I 1941—42 hørte vi ogsaa Taler af de socialdemokratiske Ledere med Statsminister Stauning i Spidsen om, at det var en god dansk Gerning at isolere, at bekæmpe, at forfølge, at indespærre de kommunistiske Ledere, at det var en god, dansk Gerning. Den højtærede Statsminister ryster paa Hovedet, men han kan vel endnu huske den senere Statsminister Buhls Radiotale.

Vi har før hørt, at det var god, dansk Gerning at bekæmpe Kommunisterne. Vi har set, hvad det førte til, men vi har ogsaa set, at Kommunisterne stod sig i Kampen, og at det var godt for Danmark, at de stod sig i Kampen. Jeg tror, det samme vil vise sig at være Tilfældet i den Udvikling, vi nu er kommet ind i.

Starcke: Tak til den højtærede Udenrigsminister for hans gode og instruktive Redegørelse for Situationen. Situationen er alvorlig, og i en saadan Situation er det meget vigtigt at tænke sig roligt om og ikke træffe overilede Beslutninger. Men naar man har tænkt sig om, er det i en alvorlig Situation vigtigt derefter at træffe en Beslutning og resolut føre den ud i Livet, og hvis de farlige Muligheder, som nu hænger over vore Hoveder, skulde vise sig at blive til Virkelighed, ligger Danmark paa et meget udsat Sted. Danmark er et neutralt Land, og vi ønsker at være et neutralt Land, der ikke truer nogen. Men Bevidstheden herom er ikke tilstrækkelig til at skabe Tryghed, fordi vort Folk, som er et lille Folk, har svært ved at forsvare sig under den moderne Tekniks Udvikling, og fordi Danmark ved selve sin Beliggenhed frembyder en Fristelse for den ene eller den anden Stormagt, maaske ikke saa meget af imperialistisk Begær som dikteret af en Angst for, at en anden skulde komme i For-

bøbet. Den faktiske Situation er saadan, at der har dannet sig en Østblok ved mere eller mindre frivillig Sæmmenslutning af alle Stater Øst for Jerntæppet, og der nu er ved at danne sig en Vestblok. Midt imellem disse Blokke ligger Danmark og de andre nordiske Lande som Mus mellem Vilddyrpoter.

Den Tillid, som Danmark har vist De Forenede Nationer, den samme Tillid som vi i sin Tid viste Folkeforbundet, er blevet rystet, fordi De Forenede Nationer byggede paa Enighed mellem Stormagterne. De Forenede Nationer er i Dag ikke i Stand til at fylde smaa Nationer med Tryghed, fordi Enigheden er bristet, og fordi der bag De Forenede Nationer ikke staar en effektiv Magt. I sin Tid, da Folkeforbundet var en Realitet, arbejdede den tidligere Premierminister Churchill af karsken Bælg paa at sætte Magt bag ved Folkeforbundet og forbinde Folkeforbundsmagterne i Solidaritet, en for alle og alle for en. Hvis dette var lykkedes, vilde den anden Verdenskrig ikke være kommet.

Det Spørgsmaal, som i Øjeblikket ligger Danmark nærmest inde paa Livet, nemlig det sydslesvigske Spørgsmaal, er et Spørgsmaal, som egentlig fortjener en Debat for sig selv, idet det er for stort til at kunne behandles udtømmende sammen med de andre store og vanskelige Problemer. Men det er vigtigt, som ogsaa tidligere Ordførere har gjort, at understrege, at de positive Resultater, som Danmark har naaet paa Basis af 19. Oktober-Noten særlig over for Flygtningefjernelsen og den administrative Adskillelse, praktisk talt er lig Nul. Derfor mener ogsaa jeg, at det maaske vilde være frugtbart, hvis det sydslesvigske Spørgsmaal senere kunde tages op igen til Diskussion for at se, om et andet Grundlag vilde vise sig at føre til større Resultater.

Paa samme Maade som man ikke har opnaaet meget med Hensyn til Flygtningenes Fjernelse Syd for vor Grænse, paa samme Maade kan man sige, at Flygtningespørgsmaalet Nord for vor Grænse ikke er løst paa en for Danmark tilfredsstillende Maade, selv om det maa erkendes, at Flygtningenes Antal er gaaet ned fra 200 000 til 60 000. Da Danmark i Fjor sendte Brigaden til Tyskland, og den var til Debat her inde, blev det understreget, at det var en moralsk Forudsætning, at naar Danmark sendte Brigaden til Tyskland, skulde Danmark frigøres for Flygtningetrykket, og der blev givet et ikke fuldstændigt juridisk bindende, men moralsk bindende Tilsagn fra engelsk Side derom. Nu efter at der er gaaet 1 Aar,